

imenu odbora, kterimu je bilo izročeno spominek postaviti, zahvali gosp. tehantu Kos-u in njihovim gosp. pomočnikom, ki so obhajali današnjo slovesnost, — gosp. mestnemu županu, ki je prijazno pripomogel, doveršiti stavo spominka, — gosp. pevcam in obilo zbranim častiteljem rajniga, ki so se vdeležili slovesnosti današnjega dneva. Pomenljive so bile poslednje besede gosp. govornika, vzete iz rajniga poezij,

De ni nesrečin, kdor v grobu leži,
če, kakor Prešerin, neumerljiv živi v svojih delih
na vedno večne čase! —

Rano, zares, si doveršil ték svojiga življenja, pesnik mili, kterimu je osoda kozarc britkost do verhanapolnila! Žalibog, le prerano je plameneči zubelj tvojiga duha nam ugasnil, — prezgodaj je potihnil sladki glas tvojih strun, ktere zdajci zapuščene žalujejo po svojim mojstru. Nemila smert zasadi strupeno pušico v serce tvoje, — glas umolkne — truplo obleži!

Ko ti si, pesnik mili, prepevati začel, se je še črna tihotna noč razprostirala po domačih livadah, po nebu so se valile sive oblačne gore, luno je gosta megla zakrivala, in zvezdja bliščoba ni primigljala do nas. Pa močniga teka prijadra skoz tamoto snežnobel labud iz neznanih krajev; veličastno se vsede na volhko planjavo, ktero veslaja premerja na vse strani, ponosno dviguje svoj vrat, ter pošilja rajske glasove po daljnim krogu. Pa vihar zabučí po valóvih, silno ga jame sémtertjé metati, — ali pevcu glasa ne umori. Še krepkeji prihaja iz njegovih tužnih pers žalujoča pesem. — Neugodni sroči so mu ogrenili življenje; tarejo ga mnoge britkosti, ali neusušljivo je tekel sladki vir, in pritekel je memo počivajočih domačincov v daljne ptuje kraje, kjer so ga z občudenjem okušali in berzno prihrumeli, v bližavi sladkoto vživat; zbudili so domače, ter jih opazne storili čuda nedopovedljiviga, — pa urnokrilati čas ločitve je dospel, utrujeni pevec že zapoje svojo mertvašnico, glasovi poslednje pesmi razdoné, — labuda objame groba tamna noč.

Zgodila se je Večniga volja!

Počivaj torej v miru; saj je osoda, čeravno v življenji nemila, tvojimu trupu nar lepši kraj odločila v počivališče. V obziru siviga slovenskiga orjaka Triglava, — na bregu bistre Save, ktera hvaležna memo tebe doní, ki si njeno mater Savico v pesmi večnimu spominu posvečil, — v okrožji starodavniga slovenskiga mesta naznanuje spominek: tukaj počiva Prešerin, neumerli pesnik slovenski! u—a—i.

Iz Ljubljane. Kako nevarno je, da kôsci na Krajnském z golimi kosami po mestu hodijo, se je spet unidan očitno pokazalo. Trije kôsci, že nekoliko vinjeni, so se drenjali skoz množico ljudi, ki je ravno iz Lattermanoviga drevoreda šla, in edin je s svojo kôso nekimu dekleticu, ktero je pesterna v naročji imela, slamničik z glave stergal, in pesterno na vratu ranil. To vidši se nam vprašanje vsili: ali imajo naši kôsci kakošno posebno pravico, da po mestu in sprehajališih, ki so polne ljudi, z golimi kosami postopajo, da človeku, ki memo njih gré, nevarnost žuga? V družih mestih in deržavah mora vsaki kôsec svojo kôso s slamo poviti, ali jo z ročnice sneti in na njo privezati, kadar do mesta ali terga med več ljudi pride; — kdor se po tem ne ravna, mora v denarji kazni plačati ali ga pa zapró. Pri nas pa je še vedno ta nevarna navada, brez da bi jo dotična gosposka oistro prepovedala.

Iz Ljubljane. S pravim veseljem zamoremo danes naznaniti, da smemo do konca tega leta nekih novih bukev v slovenskim jeziku pričakovati, ki so nam tako potrebne, kakor ribi voda. Te bukve so popoln

nauk kmetijstva. Na povabilo kmetijske družbe jih bojo spisali slavnoznani slovenski pisatelj in v kmetijstvu dobro izvedeni gosp. fajmošter Janez Zalokar v Št. Kocianu na Dolenskim, ki so te dni družbi naznanili, da se hočejo v prid kmetijstva in domovine tega zlo teškiga dela lotiti, ktero mora biti kratko in dobro izdelano, da bo spolnilo svoj namen. Častiti gosp. fajmošter so vés mož za to; Bog jim daj ljubo zdravje, da kmalo doveršijo delo, ktero nam je sila potrebno, ker razun posamesnih oddelkov v „Novicah“ in 1. dela v Celji 1821 natisnjenih knjig pod naslovom „Bukve za pomoč inu prid kmetam ukup složene za Slovence od J. P. Ješenaka“ nimamo nobenih bukev tega obsežka. — V torek popoldne, ki smo se tudi v Ljubljani hude ure bali, je toča po več vaséh Ložke dolíne vse polje pokončala, da usmiljenja vredni reveži, ktere je lanska povodinj tako strašno poškođovala, ne véjo, kaj bojo počéli.

Novičar iz mnogih krajev.

Kristianam, ki so ob strašnim ognji v Sarajevim v Bosni ob vse prišli, je presvitli cesar ukazal 3000 fl. podariti. — V naznanilih, ki jih vodstvo upravne statistike na svitlo daja, beremo, da rodovitna zemlja vsiga austrijskiga cesarstva je v letu 1850 znesla 97 milijonov in 752.374 oralov; od teh je njiv 36 mil. 838.087 oralov, 113.347 oralov rajževiga polja (na Laškém, Primorském in Horvaškém); 1 mil. 759.172 oralov nogradov, 11 mil. 596.317 oralov senožet in vertov, 42.933 oral. oljkinih gojzdov (kterih je na Dalmatinském 26.936, na Primorském 8233, na Lombarském 2470, na Beneškém 4476, na Tiroljském 318), 71.520 oralov je lavorovih in kostanjevih gojzdov (v Lombardii 52.496, na Beneškém 13.572, na Tiroljském 4875, na Primorském 488 in v Dalmaciji ravno toliko), 12 mil. in 386.105 oralov je pašnikov, 34 mil. in 944.790 pa gojzdov; — pridela se pa po teh naznanilih v celim našim cesarstvu pšenice 46 mil. 720.000, reži 61 mil. 352.000, ječmena 49 mil. 797.000, ovsa 82 mil. 398.000, turšice 33 mil. 458.000, prosa in ajde 9 mil. 532.060, krompirja 57 mil. 86.000 in sočivja 3 mil. 55.900 vaganov, rajža 845.300 centov, vina 39 mil. 701.000 veder, tobaka 732.400, olja 1 mil. 542.080, sira 373.520, ovčje volne 580.000 centov, lesa 42 mil. 568.000 sežnjev. — Ravno se je osnovalo gojzdnarsko društvo za celo cesarstvo na Dunaji, ki bo obseglo vse dežele cesarstva. — Kako zabito je tu in tam še ljudstvo in kako malo mu je za podúk v šolah mar, spričuje resnična prigodba v neki Erdeljski vasi, kjer je kmečk oče prišel k vradniku ga prašat: za koliko bi mogel svojiga sina odkupiti, da bi mu ne bilo treba v šolo hoditi! — Volitve za nov deržavni zbor na Angleškém, kise ima 20. dan prihodnjiga mesca spet začeti, so se že začele; 400 volitnih okrajn je v vsim skupej, ki volijo 656 poslancov v zbor. — V Parizu so unidan zasledili zakletbo zoper življenje Napoleona; več deležnikov, ki so orožje izdelovali, so zapérli.

Današnjim Novicam

so priložene obljubljené kratkočasne podobice, ktere smo si prizadjali tako izbrati, da nektère tudi niso brez podučniga zernja. Če bomo slišali, da so podobice bravam všeč, in če bomo po številu naročnikov v stanu, še kakšnikrat enake kratkočasnice dokladati, prosimo bistroumne možé, naj nam (če tudi le slabo) izrisajo po svojih mislih iz domačih prigodb ali povestie take podobice, — ali če risati ne znajo, naj le natanjko podobo popišejo, ktero bomo že mi po popisu izrisati dali. Tode smešni zapopadek mora bistroumen, spodoben, in če je moč tudi podučen biti, sicer je toliko bolji, kolikor bolj je osoljen.